

PROTOKOL O HODNOCENÍ SOUTĚŽNÍCH NÁVRHŮ

sepsaný dne 9. 9. 2010 a 10. 9. 2010 od 9.00 HOD při hodnocení soutěžních návrhů v rámci architektonické soutěže „**Smuteční síň do Roudnice nad Labem**“.

Zadavatel přijal do konce soutěžní lhůty 127 soutěžních návrhů.

Hodnocení se účastnili (soutěžní porota):

Řádní členové poroty

1. Vladimír Urban (závislý)
2. MUDr. Karel Dvořák (závislý)
3. Ing. arch. Jan Drahozal (závislý)
4. Ing. arch. Jan Jehlík (nezávislý) - předseda
5. Ing. arch. Radek Šíma (nezávislý)
6. Ing. arch. Martin Matiska (nezávislý)
7. Ing. arch. David Mareš (nezávislý)

Náhradníci poroty

1. Ing. Zdeněk Bambásek (závislý)
2. MgA. Michal Fišer (nezávislý)

První den hodnocení: 9. 9. 2010

Porota se sešla v 9:00 hod

9:15 začátek hodnocení

9:20 úvodní zahájení, podpisy prohlášení, zpráva přezkušovatele

od 9:25 porota rozhodovala na základě návrhu přezkušovatele o ponechání návrhů, které nebyly plně v souladu s podmínkami soutěže, v soutěži.

9:30 porota rozhodla o vyloučení návrhu č. 68 pro porušení anonymity – podpis v textové části, hlasováním pro vyloučení 7, proti 0

9:40 porota prochází další návrhy, které nejsou v souladu se závaznými podmínkami soutěže s tím, že bude hlasovat o každém návrhu zvlášť

návrh č. 2 – jedna textová zpráva - pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 6 – porušení měřítka u výkresů (1:200 místo 1:100) - pro 7

proti 0

návrh č. 15 – nedodržení měřítka situace - pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 24 – nedodržení měřítka - pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 28 – jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 35 – chybí tabulka bilancí - pro ponechání v soutěži 2, proti 5 - vyloučen ze soutěže !!!

návrh č. 36 – nedodržení měřítka pohledů (1:200 místo 1:100) pro ponechání v soutěži

7, proti 0

návrh č. 37 – nepřesnost označení výkresu – Obřadní smuteční síň, pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 44 – chybí označení rámečků na panelu 3x3, pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 59 – obsahuje fyzický model návrhu v uzavřené krabici, porota rozhodla o otevření krabice a

ponechání modelu pro 7, proti 0

návrh č. 61 – jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 62 - chybějící axonometrie, hlasováno o vyřazení, pro vyřazení 6, proti vyřazení 1 – vyloučen ze soutěže

návrh č. 67 - jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 69 – umístění mimo předepsaný pozemek, hlasováno o vyřazení, pro vyřazení 7, proti 0 – vyloučen ze soutěže

návrh č. 73 - jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 75 - chybějící axonometrie, hlasováno o vyřazení, pro vyřazení 7 – vyloučen ze soutěže

návrh č. 84 – chybí řez - pro ponechání v soutěži 1, proti 6 – vyloučen ze soutěže

návrh č. 85 - jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 89 – nedodržení předepsaného formátu – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 94 – nedodržení měřítko pohledů (1:200 místo 1:100) pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č. 104 - nedodržení měřítko pohledů (1:200 místo 1:100), nedodržení formátu, pro ponechání v soutěži 3, proti 4 – vyloučen ze soutěže

návrh č. 123 - jedna textová zpráva – pro ponechání v soutěži 7, proti 0

návrh č.111 – chybějící axonometrie, hlasování o vyřazení, pro vyřazení 7 – vyloučen ze soutěže.

Z celkového počtu byly vyřazeny návrhy č. 35, 62, 68, 69, 75, 84, 104 a 111.

V 11:30 hod. porota stanovila další fáze soutěže, úhly pohledů, postup.

16:00 I. fáze – hodnocení

Hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, tedy hlasovali „proti postoupení do druhé fáze“. Pro postup do další fáze stačil jeden hlas PRO.

Do II. fáze nepostupují návrhy č. 2, 6, 12, 14, 19, 21, 22, 30, 41, 44, 45, 48, 49, 50, 55, 63, 64, 70, 72, 77, 81, 90, 92, 95, 97, 99, 107, 112, 114, 116, 117, 120, 122, 124, 127.

Celková úroveň vyřazených návrhů neodpovídá ve srovnání s ostatními návrhy nárokům kladeným na předmět soutěže.

17:30 II. fáze hodnocení

Hodnocení probíhalo tak, že porotci rozhodovali, který návrh nemá postoupit do další fáze, tedy hlasovali „proti postoupení do třetí fáze“. Pro postup do další fáze stačily dva hlasy PRO.

Tučně označené návrhy nepostupují:

č. 1 pro 4 proti 3

č. 3 pro 0 proti 7

č. 4 pro 1 proti 6

č. 5 pro 0 proti 7
č. 7 pro 6 proti 1
č. 8 pro 1 proti 6
č. 9 pro 1 proti 7
č. 10 pro 5 proti 2
č.11 pro 0 proti 7
č.13 pro 3 proti 4
č.15 pro 1 proti 6
č.16 pro 0 proti 7
č.17 pro 5 proti 2
č.18 pro 3 proti 4
č.20 pro 0 proti 7
č.23 pro 6 proti 1
č.24 pro 1 proti 6
č.25 pro 1 proti 6
č.26 pro 2 proti 5
č.27 pro 1 proti 6
č.28 pro 0 proti 7
č.29 pro 0 proti 7
č.31 pro 1 proti 6
č.32 pro 0 proti 7
č.33 pro 4 proti 3
č.34 pro 0 proti 7
č.36 pro 0 proti 7
č.37 pro 1 proti 6
č.38 pro 4 proti 3
č.39 pro 0 proti 7

č.40 pro 6 proti 1
č.42 pro 0 proti 7
č.43 pro 0 proti 7
č.46 pro 2 proti 5
č.47 pro 0 proti 7
č.51 pro 4 proti 3
č.52 pro 1 proti 6
č.53 pro 1 proti 6
č.54 pro 3 proti 4
č.56 pro 7 proti 0
č. 57 pro 0 proti 7
č.58 pro 0 proti 7
č.59 pro 3 proti 4
č.63 pro 3 proti 4
č.61 pro 6 proti 1.
č.65 pro 4 proti 3
č.66 pro 1 proti 6
č.67 pro 0 proti 7
č.71 pro 3 proti 4
č.73 pro 3 proti 4
č.74 pro 0 proti 7
č.76 pro 1 proti 6
č.78 pro 1 proti 6
č.79 pro 3 proti 4
č.80 pro 1 proti 6
č.82 pro 1 proti 6
č.83 pro 0 proti 7

č.85 pro 0 proti 7
č.86 pro 1 proti 6
č.87 pro 0 proti 7
č.88 pro 2 proti 5
č.89 pro 4 proti 3
č.91 pro 0 proti 7
č.93 pro 3 proti 4
č.94 pro 0 proti 7
č.96 pro 1 proti 6
č.98 pro 4 proti 3
č.100 pro 4 proti 3
č.101 pro 1 proti 6
č.102 pro 0 proti 7
č.103 pro 2 proti 5
č.105 pro 0 proti 7
č.106 pro 3 proti 4
č.108 pro 0 proti 7
č.109 pro 0 proti 7
č.110 pro 0 proti 7
č.113 pro 0 proti 7
č.115 pro 0 proti 7
č.118 pro 1 proti 6
č.119 pro 1 proti 6
č.121 pro 0 proti 7
č.123 pro 0 proti 7
č.125 pro 1 proti 6
č.126 pro 0 proti 7

Do III. fáze nepostupují návrhy č. 3, 4, 5, 8, 9, 11, 15, 16, 20, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 34, 36, 37, 39, 42, 43, 47, 52, 53, 57, 58, 66, 67, 74, 76, 78, 82, 83, 85, 86, 87, 91, 94, 96, 101, 102, 105, 108, 109, 110, 113, 115, 118, 119, 121, 123, 125, 126.

Vyřazené návrhy ve srovnání s návrhy postupujícími vykazují některé významné nedostatky, a proto nejsou dále hodnoceny.

Druhý den hodnocení: 10. 9. 2010

V 9:00 bylo zahájeno jednání dohodou o organizaci druhého dne a kritériích dalšího hodnocení.

9:45 III. fáze hodnocení

Hlasování pro postup do fáze č. IV:

Každému návrhu, který postoupil do fáze č. III, byly porotou přiděleny hlasy, kdy každý z porotců mohl dát jednotlivému návrhu pouze jeden hlas (v podobě lepících šítek). Návrhy, které nepostupují, jsou označeny tučně:

Návrh č. 1 pro 0 hlasů

Návrh č. 7 pro 4 hlasy

Návrh č. 10 pro 0 hlasů

Návrh č. 13 pro 1 hlas

Návrh č. 17 pro 1 hlas

Návrh č. 18 pro 0 hlasů

Návrh č. 23 pro 6 hlasů

Návrh č. 26 pro 0 hlasy

Návrh č. 33 pro 3 hlasy

Návrh č. 38 pro 0 hlasů

Návrh č. 40 pro 2 hlasy

Návrh č. 46 pro 1 hlas

Návrh č. 51 pro 3 hlasů

Návrh č. 54 pro 2 hlasy

Návrh č. 56 pro 4 hlasy

Návrh č. 59 pro 1 hlas

Návrh č. 60 pro 2 hlasy

Návrh č. 61 pro 3 hlasy

Návrh č. 65 pro 2 hlasy

Návrh č. 71 pro 3 hlasy

Návrh č. 73 pro 3 hlasy

Návrh č. 79 pro 1 hlas

Návrh č. 88 pro 0 hlasů

Návrh č. 89 pro 4 hlasy

Návrh č. 93 pro 1 hlas

Návrh č. 98 pro 2 hlasy

Návrh č. 100 pro 5 hlasů

Návrh č. 106 pro 1 hlas

Návrh č. 103 pro 2 hlasy

Do IV. fáze nepostupují návrhy č. 1, 10, 13, 17, 18, 26, 38, 40, 46, 54, 59, 60, 65, 79, 88, 93, 98, 103, 106.

Do fáze č. IV postupují návrhy č. 7, 23, 33, 51, 56, 61, 71, 73, 89, 100,

Hodnocení jednotlivých návrhů III. fáze:

Návrh č. 1

Návrh se hlouběji nezabývá potenciálem místa, velkorysostí pozemku a vztahem k sousedním areálům hřbitovů. Vztah parkovacích ploch k smuteční síni není řešen ideálním způsobem. Provozní řešení pracuje s oddělením smuteční síně od provozu zázemí, což vede k v zásadě přehledné a jasné dispozici. Výrazným nedostatkem, při tomto přístupu, je však umístění výstavu rakve, spolu s místností pro nejbližší pozůstalé, v provozním traktu, což vede k přílišné vzdálenosti od vlastní smuteční síně. Návrh neřeší konec smutečního obřadu – zakrytí rakve. Prostorové řešení síně plně vyhovuje účelu a zvolenému přístupu. Architektonický výraz je poctivý, adekvátní a současný, zároveň však až příliš většinový. Kvalitně pracuje s civilním pojetím smutečního obřadu. Vzhledem ke zvolenému přístupu, některými prvky exteriéru stavby (zvonice), nadměrně artikuluje křesťanskou symboliku. Dané řešení umožňuje přijatelné náklady na stavbu a příznivé náklady provozní.

Návrh č. 7

Návrh umísťuje smuteční síň na osu židovského hřbitova. Pracuje s motivem vymezení a kontemplace. Účinek, kterého jednoduchými prostředky dosahuje, je pocitově velmi silný. Je však otázkou, zda asociace posvátného okrsku odpovídá účelu stavby. Parkovací plochy dělí na dvě části, v přední a zadní části pozemku, v návaznosti na další možný přístup na pozemek. Přístup od zadního, kapacitnějšího parkoviště, řeší alternativním vstupem, ačkoli smuteční síň je jednoznačně orientována směrem k židovskému hřbitovu. Obě části spojuje obslužnou komunikací, která odděluje „oksek“ od stávajícího hřbitovního areálu. Návrh vytváří úspornými minimálními prostředky, zejména prací se světlem, zajímavé a silné duchovní prostory. Špatně je řešena vazba mezi místností pro nejbližší pozůstalé a výstavem rakve – chodbou kolem toalet. Architektonický výraz je až nadčasový – šetří výrazovými prostředky, přesto dosahuje úměrně monumentálního výsledku. Dané řešení představuje přijatelné stavební náklady.

Návrh č. 10

Návrh promyšleně pracuje s osovými vazbami na alej, hřbitov a židovský hřbitov. V některých polohách se však neubrání jisté formálnosti (židovský hřbitov – otočka cesty). Smuteční síň je od horizontu polí oddělena úměrně vysokou zdí. Citlivě umisťuje a řeší parkovací stání ve vazbách na objekt i cesty. Pozitivní je řešení pozemku jako celku. Půdorys síně je vypracován ve dvou variantách. Žádná však neřeší konec smutečního obřadu – zakrytí rakve. Celkově je dispoziční řešení diskutabilní. Problematická je například vazba výstavu rakve a vlastního sálu – přes venkovní prostor nebo křížením provozů. Návrh kvalitně prezentuje zájem o práci s vnitřním prostorem. Architektonický výraz je díky soudobě artikulovaným, tradičním výrazovým prostředkům (vysoký řád), citlivý, úměrně monumentální až nadčasový. Jde o jeden z neekonomičtějších návrhů z pohledu nákladů na stavbu.

Návrh č. 13

Návrh pracuje s motivem zdí, kterými různým způsobem reaguje na stávající hřbitovní areály – jednou zdí ukončuje areál „křesťanského“ hřbitova a zároveň tímto sítí ke hřbitovu přidružuje, dvojicí zdí vytváří nástupní prostor, směrem od hřbitova židovského. Jedná se o řešení jednoduché a účinné, zejména ve vytvoření intimity síně při zachování výhledů do exteriéru. Zároveň umožňuje pohledové odclonění parkingu a provozního zázemí smuteční síně. Jedná se o představitele návrhů s kultivovaným výhledem do komponované krajiny. Dispoziční řešení síně je kvalitní, bezkolizní a úsporné. Snad jen způsob ukončení obřadu – zakrytí rakve pomocí závěsů, se z pohledu praxe jeví jako nedostatečné. Také prostorové řešení interiéru vlastní síně působí adekvátně. Architektonický výraz je jednoduchý, moderní až abstraktní, kromě motivu zdí také pracuje v symbolické rovině s vyváženým poměrem napětí mezi tíhou a subtilností. Dané řešení umožňuje přijatelné náklady na stavbu a příznivé náklady provozní.

Návrh č. 17

Návrh představuje další způsob práce s motivem „hřbitovních zdí“ jejichž pomocí řeší celý pozemek, reaguje na stávající hřbitovní areály a zároveň vymezuje vlastní objekt smuteční síně. Také jejich pomocí odclouňuje prostor parkingu a provozu síně. Do formy domu se však tento koncept výrazněji nepropisuje. K horizontu okolních polí se uzavírá, osou vstupu navazuje na alej a židovský hřbitov, osou výstupu na stávající hřbitov „křesťanský“. Dispoziční řešení je přehledné a v zásadě funkční, pouze s delší komunikací mezi místností pro nejbližší pozůstalé a výstavem rakve, které je však kompenzováno kvalitou vnitřního atria. Návrh scénografickými prostředky pracuje s vlastním smutečním obřadem – v průběhu je umožněn pohled do atria za rakví a po spuštění „opony“ ukončující obřad, se otvírá boční opona a pozůstalí odcházejí přes vodní prvek směrem na stávající hřbitov. Provozně tímto dostatečně řeší ukončení obřadu – zakrytí rakve, zároveň umožňuje bezkolizní průběh navazujících smutečních obřadů. Architektonický výraz je adekvátní zvolenému civilnímu pojetí. Zároveň je podpořen použitým materiálem a měřítkem. Dané řešení umožňuje příznivé náklady na stavbu i náklady provozní.

Návrh číslo 18

Jedná se o relativně kvalitní návrh. Vlastní objekt smuteční síně je umístěn do zadní části pozemku na silně komponovanou osu přístupové cesty, která je bez dalších vztahů k okolí. Porota vnímala jako ne zcela ideální poměrně velké procento zpevněných ploch. Dopravní provoz obsluhy koliduje se systémem pěších cest, avšak kolize není fatální. Dvoutraktové dispoziční řešení je jednoduché a jasné avšak s ne zcela čistě řešeným vstupem do místnosti pro pozůstalé. V návrhu není dostatečně řešeno ukončení obřadu (tzv. zmizení rakve). Architektonický výraz objektu smuteční síně navazuje na urbanistické řešení. Na přístupovou osu je komponován monumentální objem traktu se smutečním sálem. Tento objem není bohužel promítnut také v prostoru interiéru, a proto působí toto řešení jako formální. Část poroty však zaujala celková kompozice geometrických objemů a použité materiály na fasádách. Návrh je z hlediska úměrnosti obestavěného prostoru, ceny stavby a realizovatelnosti promyšlen dobře a odpovídá jak zadání, tak místu stavby.

Návrh číslo 23

Jedná se o velmi kvalitní realizovatelný a uměřený návrh. Objekt smuteční síně je umístěn v zadní části pozemku, na přístupové cestě – ose. Osa však směřuje asymetricky na průčelí, což jednoduchému řešení propůjčuje jemnost a rafinovanost. Pozemek je pojednán jako park se stavbou. Parkovací stání jsou s citem umístěna přirozeně v zeleni. Obslužná komunikace je vedena na kraji pozemku, paralelně s přístupovou cestou a bezkolizně řeší provozní přístup. Dispoziční řešení je čisté, přehledné a úsporné. Proporce prostorů jsou úměrné funkcím. Ukončení smutečního obřadu je řešeno spuštěním rakve do katafalku, který umístěn do prostoru (nikoliv k zadní stěně) bohužel neumožní další manipulaci s rakví, tak aby nedošlo ke křížení provozů, resp. je třeba před dalším obřadem uzavřít smuteční síň. Dořešení je však možné. Architektonický výraz je nadčasový a velmi citlivě úměrný místu a zadání. Porota velmi oceňovala vyvážený poměr mezi civilností a „přiměřenou“ monumentalitou. Proporční řešení prostorů fasád je vědomé a bravurně zvládnuté. Atmosféra sálu je pečlivě promyšlená prostor „uzavřený do sebe“ s horním světlem a důstojnými sloupy. Návrh je z hlediska úměrnosti obestavěného prostoru, ceny stavby a realizovatelnosti promyšlen dobře a patří k neekonomičtějším návrhům vůbec.

Návrh číslo 26

Návrh je řešen na celém pozemku a nevztahuje se příliš k okolí. Je založen na silném a osobitém „scénografickém“ konceptu (dva světy: svět živých a svět mrtvých). Tento koncept je řešen velice přesvědčivě, což je patrné zejména ze situace. Dispoziční řešení je tomuto konceptu zcela podřízené. Manipulace s rakví je proto složitá a neekonomická, ale z funkčního hlediska řešena správně. Architektonické forma stavby je abstraktní - minimalistická. Avšak není možné se ubránit pocitu, že silný koncept příliš manipuluje s prostorovým a dispozičním řešením. Řešení proskleného sálu pod střechou s výrazným přesahem porota považuje za silný moment návrhu. Z hlediska předpokládané ceny stavby i provozních nákladů se projekt řadí k nejdražším.

Návrh číslo 18

Jedná se o relativně kvalitní návrh. Vlastní objekt smuteční síně je umístěn do zadní části pozemku na silně komponovanou osu přístupové cesty, která je bez dalších vztahů k okolí. Porota vnímala jako ne zcela ideální poměrně velké procento zpevněných ploch. Dopravní provoz obsluhy koliduje se systémem pěších cest, avšak kolize není fatální. Dvoutraktové dispoziční řešení je jednoduché a jasné avšak s ne zcela čistě řešeným vstupem do místnosti pro pozůstalé. V návrhu není dostatečně řešeno ukončení obřadu (tzv. zmizení rakve). Architektonický výraz objektu smuteční síně navazuje na urbanistické řešení. Na přístupovou osu je komponován monumentální objem traktu se smutečním sálem. Tento objem není bohužel promítnut také v prostoru interiéru, a proto působí toto řešení jako formální. Část poroty však zaujala celková kompozice geometrických objemů a použité materiály na fasádách. Návrh je z hlediska úměrnosti obestavěného prostoru, ceny stavby a realizovatelnosti promyšlen dobře a odpovídá jak zadání, tak místu stavby.

Návrh číslo 23

Jedná se o velmi kvalitní realizovatelný a uměřený návrh. Objekt smuteční síně je umístěn v zadní části pozemku, na přístupové cestě – ose. Osa však směřuje asymetricky na průčelí, což jednoduchému řešení propůjčuje jemnost a rafinovanost. Pozemek je pojednán jako park se stavbou. Parkovací stání jsou s citem umístěna přirozeně v zeleni. Obslužná komunikace je vedena na kraji pozemku, paralelně s přístupovou cestou a bezkolizně řeší provozní přístup. Dispoziční řešení je čisté, přehledné a úsporné. Proporce prostorů jsou úměrné funkcím. Ukončení smutečního obřadu je řešeno spuštěním rakve do katafalku, který umístěn do prostoru (nikoliv k zadní stěně) bohužel neumožní další manipulaci s rakví, tak aby nedošlo ke křížení provozů, resp. je třeba před dalším obřadem uzavřít smuteční síň. Dořešení je však možné. Architektonický výraz je nadčasový a velmi citlivě úměrný místu a zadání. Porota velmi oceňovala vyvážený poměr mezi civilností a „přiměřenou“ monumentalitou. Proporční řešení prostorů fasád je vědomé a bravurně zvládnuté. Atmosféra sálu je pečlivě promyšlená prostor „uzavřený do sebe“ s horním světlem a důstojnými sloupy. Návrh je z hlediska úměrnosti obestavěného prostoru, ceny stavby a realizovatelnosti promyšlen dobře a patří k neekonomičtějším návrhům vůbec.

Návrh číslo 26

Návrh je řešen na celém pozemku a nevztahuje se příliš k okolí. Je založen na silném a osobitém „scénografickém“ konceptu (dva světy: svět živých a svět mrtvých). Tento koncept je řešen velice přesvědčivě, což je patrné zejména ze situace. Dispoziční řešení je tomuto konceptu zcela podřízené. Manipulace s rakví je proto složitá a neekonomická, ale z funkčního hlediska řešena správně. Architektonické forma stavby je abstraktní - minimalistická. Avšak není možné se ubránit pocitu, že silný koncept příliš manipuluje s prostorovým a dispozičním řešením. Řešení proskleného sálu pod střechou s výrazným přesahem porota považuje za silný moment návrhu. Z hlediska předpokládané ceny stavby i provozních nákladů se projekt řadí k nejdražším.

Návrh číslo 33

Stavba smuteční síně ve formě velkého bílého pavilonu je umístěna na pozemku za poměrně vysokou zdí a vytváří si tak zcela vědomě zcela svůj uzavřený svět. Dispoziční řešení je založeno na principu soustředných prstenců kde se hmotné střídá s volným, respektive uzavřené s otevřeným. V tomto principu je dispozice zvládnutá a relativně správně funguje. Forma domu na čtvercovém půdorysu je čistá až archetypální, přesto velice moderní a soudobá. Sál je umístěn do jádra celé kompozice. Návrh stavby je bohužel svojí velikostí a náročností na provedení jedním z nejdražších v celé soutěži.

Návrh číslo 38

Osovými vztahy komunikací (osa živých a osa mrtvých) se navrhovaná stavba začleňuje do současné struktury území a okolních areálů. V tomto ohledu patří k projektům s nejpromyšlenějším přístupem. Stavební pozemek je chápán jako celek. Parkování je řešeno nerušivým způsobem v zeleni. Dispoziční řešení navazuje na urbanistický koncept a dělí stavbu na dvě části propojené napříč vestibulem, kde vzniká chyba v provozu. Křížení provozu pozůstalých a obsluhy, resp. manipulace s rakví. Architektonická forma je důstojná a přiměřená svému účelu. Návrh je z hlediska úměrnosti obestavěného prostoru, ceny stavby a realizovatelnosti promyšlen dobře a odpovídá jak zadání, tak místu stavby.

Návrh č. 40

Lapidární příčné členění pozemku vytváří vhodné předpoklady pro přirozený, provozně nenucený průběh smutečního aktu. Dobře integrované parkoviště bez vytváření šedých zón v rámci hřbitovního areálu nekonfliktně navazuje na protější židovský hřbitov. Vadou nikoli však neřešitelnou je absence autobusového stání. Dům bez výrazné sémantiky vytváří až utilitární dojem a může budit nejistotu při příchodu smutečních hostí. Při takto minimalistickém pojetí pak působí nevyváženě takové detaily jako asymetrické umístění dveří do bočních traktů ve smuteční síni ve vztahu k čelní prosklené stěně. Také očekávaný důraz na podrobnější zpracování krajinářské složky návrhu zůstal nenaplněn, zejména kompozice klíčového výhledu ze smuteční síně do zahrady, kde určujícím, možná rušivým, prvkem bude ohradní zeď po východní straně pozemku.

Návrh č. 46

Hmotově čisté pojetí domu spolu s lapidární základní provozní vazbou smuteční síně na předpolí domu předjímá jasný transparentní koncept podtržený prosklením čelních fasád smuteční síně. Čistota původní myšlenky je však velmi zkomplikována umístěním obslužných funkcí pro veřejnost do suterénu. Přístup k místnostem pro nejbližší pozůstalé s výstavem rakve je veden nevhodným způsobem a znevažuje soukromou část obřadu.

Návrh č. 51

Jedinečné pojetí s rovnocenným zastoupením stavební a krajinářské složky při nízkých pořizovacích nákladech. Černá tlustá linie na rozhraní světů rafinovaně inscenuje událost pohřbu již od příjezdu hostů na parkoviště. Direktivnost pohybu smutečních hostů je vyvážena promyšleným rytmizováním prostorů na přístupu do smuteční síně od „nekonečného“ západního horizontu po soustředěný vjem při vlastním obřadu. Důmyslná práce s vedením přirozeného světla do domu. Důstojně vyřešená část pro nejbližší pozůstalé. Úsporná kompaktní dispozice jak veřejné tak neveřejné části s bezprostředními provozními vazbami. Otázkou zůstává choreografie provozů při případném veřejném vynášení rakve. Nízké okno v severní stěně smuteční síně s průhledem do koryta vyvolává neklid, podobně nejistě vyznívá konfrontace dveří (vrat) a světelného komína v čelní stěně síně. Relativní slabinou zvoleného konceptu je podmínka nezastavitelnosti volného území západním směrem.

Návrh č. 54

Jedno z neoriginálnějších řešení založené na ústředním motivu Charónovy bárky. Působivý koncept umocněný detailně propracovaným krajinářským řešením s použitím prvků háje a klidné vodní hladiny. Základní rozvrh pozemku je veden ve vyvážených proporcích. Síla konceptu je však zároveň jeho slabinou - příliš individualisticky implantovaný koncept v daném prostředí a čase nenalezne obecného přijetí, návrh se vydává příliš daleko za hranice civilního pojetí, soustředění na základní podstatu smutečního obřadu je vytlačeno doslovnou symbolikou a expresí. Významně problematická je otázka investičních a provozních nákladů. Provozní vadou je umístění WC pro veřejnost do suterénu s přístupem buď přímo ze smuteční síně, nebo po vzdálené venkovní rampě. Dispoziční vydělení parkoviště od jediného vstupu do areálu potvrzuje neslučitelnost posuzovaného konceptu s realitou současného světa. Profesionální a snadno čitelná prezentace.

Návrh č. 56

Neokázalé a zručné zacházení s principy volného plánu spolu s bezchybnou dispozicí a vyřešenými provozními vazbami řadí tento návrh právem mezi nejlepší. Dům je chytře propojen s jeho okolím v různých částech přesně tak, jak by se očekávalo, to platí i pro parkoviště stejně jako pro sousední areál nového hřbitova. Návrh je důkazem, že zvolený prostorový koncept spolu s uměřeným až distingovaným architektonickým jazykem je vstřícný civilnímu a nevtíravému pojetí stavebního typu smuteční síně.

Návrh č. 59

Ze skupiny návrhů, které vtahují do hry daný krajinný kontext, činí tento způsobem nejdůslednějším. Krajinu si nepodmaňuje, nepřizpůsobuje pro účely svévolné inscenace, ale využívá jejího potenciálu v ryzí formě, tím nechává vyniknout motivu cesty i samotného domu. Dům jako solitér v ploché krajině, jasný cíl, reflektuje téma Řípu více, než vykonstruované asociace u jiných návrhů. Pozitivně je hodnoceno

prostorové řešení smutečního sálu a foyer včetně vizuální vazby k západnímu horizontu. Vadou na kráse je příliš úzký průchod k zázemí hostů a místnostem nejbližších pozůstalých s výstavem rakve. Otázkou je nakolik silný koncept utrpí v případě zástavby pozemků na západ od řešeného území.

Návrh č. 60

Návrhu nelze upřít snahu velkorysého používání ryze krajinářských prvků v organizaci řešeného území. V tomto případě však neslouží víc, než jako pouhé nástroje zvoleného ideového konceptu. V konfrontaci s okolní krajinou se vynořují otázky proč právě zde vřesoviště? A proč polovyschlé koryto řeky? Mají-li takovéto biotopy obstát, pak pouze za cenu neúměrných provozních nákladů. Dispoziční řešení domu je v pořádku. Zvolené tvarosloví je neutrální, barevnost je jen jakoby další volbou bez vnitřní vazby na architekturu domu a krajinářské řešení.

Návrh č. 61

Kladem návrhu je kompozice smuteční síně coby přirozené dominanty širšího území hřbitovního areálu za použití minimálních, ale kultivovaných výrazových prostředků zdí a kubusu světlíku obřadní haly. Samotné dispoziční řešení obřadní haly ve vazbě na foyer a atrium nabízí řadu kvalitních prostorových momentů. Promyšlené je vedení přirozeného světla do interiéru. Jako těžko přijatelné se jeví využití volně stavěných zdí coby nástroje provozního schéma. Jejich přemíra, byť autorem odůvodněná příběhem, dosahuje polohy diktátu. Jediná možná cesta k obřadu v sevření vysokých zdí je na hranici důstojnosti, nemluvě o případném prolínání dvou po sobě navazujících obřadů. Řešením parkoviště návrh vytváří šedou zónu hřbitovního areálu, čímž trpí také předpolí protějšího židovského hřbitova. Jako nedořešeným se jeví také výjezd pohřebního vozu – patrně přes areál nového hřbitova.

Návrh č. 65

Návrh trpí kombinací několika principů, z nichž ani jeden není důkladně dotážen. Částečné ponoření v terénu, „jeskynní“ motivy z masivních bloků, obestavení pozemku zdí, vršení terénu s odkazem na Říp... Argumentace archetypálními obrazy se pak nemůže jevit jinak, než jako zjištěný konstrukt. Objemově úsporného řešení je dosaženo za cenu poddimenzování některých funkcí, např. veřejných WC. Kolumbárium v tak malém rozsahu působí spíše jako dekorativní doplněk, než systémové řešení.

Návrh č. 71

Návrh má jasný a přesvědčivě vyjádřený koncept. Pomocí zdí, otvorů a míst vytváří bohaté spektrum prostorů a zážitků. Vědomě tak pomocí architektonické skladby, jejího členění a článkování ilustruje proces obřadu. Jedná se o jakousi „krajinu zdí“ propojenou s okolní krajinou přírodní i „krajinami vnitřními“. Úmyslem je navozovat příslušné pocity a emoce pozůstalých. Právě v tomto bodě je i slabina návrhu. Příliš

určuje, jak se mají pozůstalí pohybovat, co mají sledovat, či dokonce, co mají prožívat. Takový emotivní až expresivní koncept nemusí mnoha lidem vyhovovat. Z hlediska organizace místa bylo dobře hodnoceno umístění parkoviště, délka cesty pěších kolem zdí je však pro méně mobilní návštěvníky příliš dlouhá. Vazba na nový hřbitov, je považována za klad návrhu. Objem stavby a její investiční náročnost byla hodnocena jako lehce nadprůměrná.

Návrh č. 73

Jedná se o kvalitně předvedený symbolický koncept. Provozní schéma, respektive půdorys objektu stejně jako celkové architektonické řešení odpovídajícím způsobem reflektují zvolený koncept. Zvně viděno, dva abstraktní objekty v krajině vztahující se jak k zemi, tak k vesmíru. Zevnitř vnímáno jako cesta s odpovídajícími symboly přijímání, poznávání i loučení. Nicméně, právě takovéto subjektivní inscenování obřadu samotnou stavbou vyvolává dojem nepatřičnosti takového architekta vkladu. Expresivnost dlouhé jednosměrné cesty může vyvolávat v návštěvnících nepříjemné pocity namísto patřičné (asi i autory předpokládané) katarze. Přílišná ambice návrhu je potvrzena i v rozsahu stavby a její investiční náročnosti, jedná se o jeden z nejrozměrnějších objektů. Tato realizační i emotivní náročnost je pro zadanou lokalitu a charakter města nepřiměřená.

Návrh č. 79

Jeden z návrhů, které si pro smuteční síň vytvářejí svůj svět za zdí. Zeď je v tomto případě rafinovaně zalomená. Její ustoupením od aleje dobře reaguje na židovský hřbitov a dává tak vzniknout důstojnému předprostoru na konci hřbitovního areálu. Stavba je kultivovaná, důstojná a současně civilní. Provoz je dobře vyřešen, dispozice je koncentrovaná, nejsou zde zbytečně dlouhé cesty. Porota oceňuje záměr o transcendentální "pohled do nekonečna" při obřadu, předložené řešení s vodní plochou sevřenou násypy však působí až příliš uměle. Řešení obřadní síně zcela dobře neumožňuje oddělení rakve od hostů na konci obřadu. Provozní i investiční náklady by byly přiměřené, jde o jeden z objemově nejúspěšnějších návrhů.

Návrh č. 88

Návrh je založený na výrazné kompozici dlouhé horizontální hmoty "zdí" a věže, do které je umístěna obřadní síň. Jde o jeden z návrhů, které vytvářejí dominantu a vztahují se tak až k vrcholům Českého středohoří. Oddělení obřadní síně do samostatné hmoty způsobuje určité komplikace stavební/investiční - nutnost podzemí, i provozní - cesta rakve z místa výstavu do obřadní síně je dlouhá. Porota oceňuje velkorysost záměru, musí však konstatovat, že celkově je řešení nepřiměřeně mechanické a tvrdé. Provozní i investiční náklady by byly ve srovnání s ostatními návrhy vyšší - objem stavby je větší, hmoty mají velké plochy povrchů.

Návrh č. 89

Návrh uzavírá pozemek zdí a vytváří si tak svůj svět - zahradu, do které je umístěn objekt smuteční síně jako solitér. Spolu s židovským hřbitovem, jemuž je protiváhou,

vytváří ukončení hřbitovního areálu, symetrické k ose aleje. Zahrada má archetypální, až mystický charakter. Příjezd ke vstupu do zázemí přes venkovní prostor pro návštěvníky smuteční síně považuje porota za nevhodný; řešením by bylo vést příjezd po západním okraji pozemku nebo novou cestou ze severu. Provoz objektu je celkově dobře vyřešen. Chybí oddělení vestibulu před vstupem do obřadní síně od venkovního prostoru. U místnosti pro pozůstalé by bylo vhodné přidat další toalety. Pro možnost podélného umístění katafalku při obřadu by bylo nutné obřadní síň mírně prodloužit. Režné zdivo je vhodným materiálem. Stavba by byla uživateli jistě příznivě přijata. Přes dílčí nedostatky, které lze odstranit, jde o vysoce kvalitní návrh. Neokázalými, přirozenými prostředky dosahuje autor mimořádné velkorysosti a síly. Gradace prostor, práce se světlem a materiály, celková úspornost stavby a současně bohatost prostorových zážitků a zejména transcendentální poloha sadu v návrhu jsou velmi přesvědčivé. Provozní i investiční náklady by byly přiměřené, v porovnání s ostatními návrhy jde o středně objemnou stavbu. Návrh není založen na žádné složité technologii.

Návrh č. 93

Návrh je založen na dominantě skleněného kubusu obřadní síně položené na soklu, ve kterém je ukryt veškerý provoz. Objekt je komponován na osu hřbitova, bere tak v úvahu celý hřbitovní areál.

Provoz je dobře vyřešen. Jde o kvalitní a promyšlený návrh nepostrádající velkorysost a monumentalitu. Síň by měla výjimečnou, slavnostní atmosféru. Celkově však řešení porota nepovažuje, ve srovnání s nejlepšími návrhy, za přiměřené a dostatečně přesvědčivé. Provozní i investiční náklady by byly, ve srovnání s ostatními návrhy, vyšší - objem stavby je sice v porovnání s ostatními návrhy na střední úrovni, prosklený kubus síně je však náročný na realizaci, spotřebu energie pro zajištění vnitřního mikroklimatu i na údržbu.

Návrh č. 98

Návrh pracuje se hřbitovním areálem jako s celkem - na pozemku je navržen sad, který spolu s židovským hřbitovem vytváří ukončení celé kompozice, jejíž osou je přístupová cesta s alejí. Do tohoto sadu je jako solitér umístěna smuteční síň. Její poloha je zvolena tak, aby byla osově svázána se sochou Ježíše Krista na původním hřbitově. Porota oceňuje tento kontextuální přístup. Návrh je charakteristický výborným citem pro proporce. Stavba nepostrádá monumentalitu a současně ani lidské měřítko. Osvětlení smuteční síně světlem procházejícím perforovanými stěnami by dodalo obřadu výjimečnou, slavnostní atmosféru. Porota však musí konstatovat, že provozní uspořádání je nepřijatelné. Rakev má být do obřadní síně nesena, ale navržená trasa je příliš krátká a příliš zalamovaná na to, aby mohla mít cesta s nebožtíkem proklamovanou důstojnost. Navíc jde jen o jediné možné řešení (přímá cesta ze zázemí do síně není navržena), což by výzamně omezovalo provozovatele. Provozní i investiční náklady by byly přiměřené, jde o jeden z objemově nejúspornějších návrhů.

Návrh č. 100

Na rovinatém pozemku nad údolím Labe autor navrhuje stavbu s převýšenou hlavní hmotou. Vytváří tak dominantu, která se vztahuje ke vzdáleným vrcholům Českého středohoří. Ustoupením ohradní zdi reaguje na polohu židovského hřbitova a dává tak vzniknout důstojnému předprostoru na konci hřbitovního areálu, symetrickému k ose aleje. Propojení s Novým městským hřbitovem je vyřešeno přirozeně. Příjezd ke vstupu do zázemí přes venkovní prostor pro návštěvníky smuteční síně považuje porota za nevhodný; řešením by bylo vést příjezd novou cestou ze severu nebo případně po západním okraji pozemku. Provoz velmi dobře vyřešen. Tento návrh dobře vyřešil ukončení obřadu - rakev je jednoduše odsunuta do zázemí. Nevhodné je umístění kanceláře mezi vestibul a prostor pro nejbližší pozůstalé. Architektonické řešení je mimořádné, návštěvník bude postupně zažívat bohaté zážitky z různorodých prostorů. Díky tomu, že je síň jakožto jádro objektu zřetelná zvenku i zevnitř, je stavba čitelná, bude se v ní dobře orientovat. Porota oceňuje bravurně zvládnuté sochařské i symbolické formování domu. Tato smuteční síň má důstojný, neokázale monumentální a výjimečný charakter a současně lidské měřítko. Provozní i investiční náklady by byly přiměřené. V porovnání s ostatními návrhy jde o více objemnou stavbu, objem je však dán především převýšením síně, ostatní části objektu jsou kompaktní a úsporně vyřešené. Návrh není založen na žádné složité technologii.

Návrh č. 103

Tento návrh nejdůsledněji pracuje s konceptem vlastního uzavřeného světa. Je výjimečný tím, že vytváří okresek - ambit, do kterého vkládá různorodé objekty menšího rozměru. Spolu s židovským hřbitovem, jemuž je protíváhou, vytváří ukončení hřbitovního areálu, symetrické k ose aleje.

Dopravní řešení je výborné. I když je koncept založený na uzavřenosti, je současně důsledně napojen na Nový městský hřbitov. Autor proklamuje, že návrh staví na neokázalosti a civilnosti. Řešení jednotlivých objektů to potvrzuje. Porota však - v porovnání s některými jinými vynikajícími návrhy - musí konstatovat, že celkové řešení je kvůli své přehnané členitosti nepřiměřené. Investiční náklady by byly, ve srovnání s ostatními návrhy, vysoké - jde o jeden z nejobjemnějších návrhů. Značnou část objemu však tvoří zdi a altány, tedy nevytápěné objekty, spotřeba energie by tedy nebyla přímo úměrná obestavěnému prostoru a byla by porovnatelná s o něco menšími návrhy.

Návrh č. 106

Jeden z návrhů, který považuje cestu ke smuteční síni jako součást obřadu. Kvůli tomu umísťuje stavbu do rohu pozemku co nejdále od vstupu. Objekt samotný je koncipovaný jako výšková dominanta v okolní ploché krajině. Obřadní síň má v půdoryse tvar čočky a je výrazně převýšená. Analogie k prostoru kaple je evidentní. Provozní uspořádání je dobře a úsporně vyřešeno. Návrh je založen na silném a velkorysém konceptu, celkové zpracování však porota, ve srovnání s nejlepšími návrhy, nepovažuje za přesvědčivé. Navržený tvar síně by zřejmě vyvolával u většiny

účastníků obřadu stísnující pocit. Promítání, požadované v zadání, by bylo při tomto tvaru prostoru problematické, ba nemožné. Provozní i investiční náklady by byly přiměřené. V porovnání s ostatními návrhy jde o středně objemnou stavbu.

Revokace

10. 9. 2010 v 15:30 MUDr. Dvořák navrhuje, aby do V. fáze hodnocení postoupil návrh č. 106.

Pro hlasování o revokaci: 6:1. O návrhu bude hlasováno.

10. 9. 2010 15:32- diskuse nad návrhem č. 6.

Pro zařazení návrhu č. 106 do fáze č. V: 2:5 Návrh nebyl odsouhlasen

10. 9. 2010 v 15:45 Ing. arch. David Mareš (nezávislý) navrhuje, aby do V. fáze hodnocení postoupil návrh č. 103.

Pro hlasování o revokaci: 5:2. O návrhu bude hlasováno.

5 proti, 2 se zdrželi. Návrh nebyl odsouhlasen.

16:00 IV. fáze hodnocení

16:00 Ing. arch. Jehlík navrhnul hlasovat o stanovení počtu pěti návrhů pro postup do V. fáze hodnocení

17:45 Hlasování o počtu návrhů, které postoupí do poslední fáze návrhu:

Kdo je pro, aby do poslední fáze hodnocení postupovaly 3 návrhy - 2 : 7. Návrh nebyl přijat.

Kdo je pro, aby do poslední fáze hodnocení postupovaly 5 návrhů - 5 : 2. Návrh byl přijat.

18:00 Hlasování o postup do V. fáze:

Návrh č. 7: 2 hlasy

Návrh č. 23: 7 hlasů

Návrh č. 33: 1 hlas

Návrh č. 51: 4 hlasy

Návrh č. 56: 7 hlasů

Návrh č. 61: 1 hlas

Návrh č. 89: 5 hlasů

Návrh č. 100: 5 hlasů

Do V. fáze postupuje návrh č. 23, 51, 56, 89, a 100.

18:30 Hlasování o jiném rozdělení cen než bylo stanoveno v Soutěžních podmínkách

- 1. cena 100 000,-
- 2 x 2. cena po 30 000,-
- 2 x 3. cena po 20 000,-

Pro návrh: 7 hlasů, proti návrhu: 0 hlasů, návrh byl přijat.

Hlasování pro způsob určení pořadí na prvních třech místech:

Hlasování pro anonymní hlasování s určením pořadí 1 až 5: pro 1 proti 4 zdrželi se 2. Návrh nebyl přijat.

Hlasování o každém návrhu zvlášť (ne-anonymní): pro 2, proti 3, zdrželi se 2. Návrh nebyl přijat.

Anonymní hlasování s určením pořadí první místo, 2 druhá místa, 2 třetí místa: pro 4, proti 2, zdržel se 1. Návrh byl přijat.

Hlasování o pořadí soutěžních návrhů na prvních třech místech:

O návrzích se hlasuje anonymně. Každý z členů poroty přiděluje soutěžním návrhům 1 bod, 2x2 body, 2x3 body. Vítězem je návrh s nejmenším počtem bodů.

Výsledek hlasování:

- 1. místo: návrh č. 100 (obdržel 12 bodů)
- 2. místo: návrh č. 56 (obdržel 14 bodů)
- 2. místo: návrh č. 89 (obdržel 15 bodů)
- 3. místo: návrh č. 23 (obdržel 16 bodů)
- 3. místo: návrh č. 51 (obdržel 20 bodů)

Následně byly otevřeny obálky se jmény autorů.

Soutěž byla ukončena dne 10. 9. ve 20:00 hodin.

Závěr

Porota považuje architektonickou soutěž o návrh smuteční síně do Roudnice nad Labem za mimořádnou událost. Jednak množstvím odevzdaných návrhů, jednak celkovou úrovní. Velké množství účastníků a široké spektrum názorů umožnily vybrat vysoce kvalitní návrhy. Město Roudnice nad Labem má nyní možnost realizovat na svém území další významný architektonický i obecně kulturní čin.

Nezávislí porotci si velmi cení jak přístupu města k soutěži, tak i spolupráce zástupců města v porotě. Jejich přístup byl velmi aktivní, otevřený a zodpovědný.

Protokol podepsali vlastní rukou:

Řádní členové poroty

Vladimír Urban

MUDr. Karel Dvořák

Ing. arch. Jan Drahozal

Ing. arch. Jan Jehlík

Ing. arch. Radek Šíma

Ing. arch. Martin Matiska

Ing. arch. David Mareš

Náhradníci poroty

Ing. Zdeněk Bambásek

MgA. Michal Fišer

Zapsala sekretářka soutěže: Klára Machová